

in.ihned.cz/sport

ném chodníčku a až těsně pod skalním průsmykem, který dává svěmu jménu za pravdu – jakoby ho tu olbřímím dlátem vylomil – se stezka zavlní a expozice stoupání silně vzroste. Z užoučkého sedélka je nádherný výhled jak zpět do Velké studené, tak i na polskou hranici v Bielowodské dolině. Sestupovat na tuto stranu už znamená spouštět se po skalních spárách. Většina turistů zde bere zavděk nataženým řetězům. Těm, kteří s nimi ale příliš neumějí, je tato pomůcka spíše nebezpečná: je totiž třeba pořádně šlápnout do skály proti tahu řetězu! Kdo se na řetěz zavěsí a sám sebe táhne ručkováním jako pytel, koleduje si o nepříjemné bimbání sem a tam, což není zrovna pěkné podívání a už vůbec to není nic bezpečného. Jde totiž o čistou ztrátu kontroly nad pohybem po skále.

Sestup z Prielomu není dlouhý a hned se sufoviskem traverzuje západně pod sousední sedlo – Polský hřeben. Oproti zážitkům starým sotva pár desítek minut je výstup sem procházkou růžovým parčíkem. V sedle je také navíc nesrovnatelně více místa, a lze si tak najít fliček chráněný jak před větrem, tak před školními skupinami a pokřikujícími Poláky. Z místa, kde se příjemně svačí, je zároveň výhled do Polska s klikatou Biele vody i na jihozápad na monument nejvyšší slovenské hory Gerlachovský štít.

Opustit sedlo na Polském hřebenu nevlí ani tak čas jako spíš zvedající se vítr a vůbec ne pěkné černé mraky se stříbrným okrajem, které se sem takovým tempem ženou. Vzhledem k tomu, že cesta do tepla Zbojnické chaty vede zpátky přes Prielom, je kam spěchat.

Tatranský canyoning

A je to tady! Jakmile bereme do ruky první řetěz pod Prielomem, spouští se parádní průtrž. Netrvá dlouho a žlebem ze sedélka začíná stékat, čůrek, stružka, potůček a během deseti minut se lezení mění díky dravému proudu vody v protisměru v nefalšovaný canyo-

ning! A ještě to není všechno – přichází krupobití. A už šlehl i blesk! Držet se za bouřky dvacetimetrových ocelových řetězů a stoupat po kotníky v bystřině dělá z turistů potenciální elektrický průtokový ohříváč. Jenomže skryt se před živly není kde a tak z bezpečnostních důvodů dochází na další zpestření výstupu – řetěz nechat viset kde je, vykročit z bystřinky a stoupat vzhůru volnou skalou.

Ve Velké studené klid

Bouřka jak rychle přišla, tak i odešla a ani ne hodinový sestup z Prielomu na Zbojnickou už na nebi dekorují jen tmavé vypršené mraky a trochu rychlejší vítr. Na chatě se před slotou zachránily desítky lidí, kteří sem vyšli během poledne dolinou. Teď čekají, jestli počasí ještě trochu víc zmoudří. Ti méně trpěliví, přestože měli namířeno jinam, z opatrnosti začínají sestupovat zase Velkou studenou zpět.

„Zmohl jste? Neříkala jsem to? Čaj? S borovičkou?“ vítá zpět na chatě Mária. Ještě než se prokřehlý turista převlékne z mokřých vrstev, umyje ruce, vyfrotíruje hlavu a záda a navlékne se do suše hřejivých tepláků, čeká už poctivý hrnek i se štamprlí na okénku. Na Zbojnické je hezky. A už teď voní večere: plněné papriky, a Mária bez mluvení hladovcům přidá nášup.

Nedívat se dolů!

Na příští den jsou v plánu další dvě blízka sedla – mezi Velkou studenou a Malou studenou je Priečne sedlo a hned za rohem na sever je Sediello. Zatímco Priečne je na skalní lezení ještě exponovanější než Prielom, Sediello bylo letos přes celé léto komplet pod sněhem. Nebezpečí, či jinými slovy dobrodružství a adrenalin, budou k dispozici v dostatečné míře. Je na co se těšit.

A kdo by teď večer na Zbojnické myslel na to, že jen o devět set výškových metrů níž padá šero na deprimující prohořelé polomy? ●

JAN RÝDL

JAK SE TAM DOSTAT ● INFORMACE

Nejjednodušší je samozřejmě sednout večer do auta a nad ránem jsme v Tatrách. Jenomže kvůli dálnici jen na části trasy a nepohodlí v malém prostoru je podstatně komfortnější – a i levnější – vy-
spat se v lehátkovém vlaku. Spoju je v nabídce drah dosta-

tek. Z Prahy hlavního nádraží odjíždí např. rychlík Vihorlat ve 20.20 a v Popradu je v 5.31 h ráno, rychlík Laborec jede ve 21.28 a v Popradu je v 6.27 h, Cassovia odjíždí ve 23.05 a do cíle přijíždí v 8.31 h. Více informací: www.idos.cz, www.cd.cz

www.vysoketatry.com ● www.tatry.sk ● www.tatry.nfo.sk
www.tanap.org ● www.vysoketatry.sk ● www.vysoketatry.cz

UBYTOVÁNÍ

FOTO: ARCHIV

Zbojnická chata (1960 m) je celoročně otevřená vysokohorská chata v horní části Velké studené doliny. Uherský lesní erár zde postavil roku 1907 loveckou chatku a po menších úpravách ji o tři roky později odevzdal turistické veřejnosti. Přístavbou z roku 1924 vznikla nynější chata, v letech 1984 – 1986 rekonstruovaná. Po požáru v roce 1999 byla znovu obnovena. Její název připomíná pytláckou minulost doliny. Je velice vyhledávaným turistickým objektem. Chata nabízí 16 lůžek ve společné místnosti, v podkrovní je nouzové přespání pro 20 osob. Cena za noc a osobu je 340 Sk včetně snídaně, s polopenzí pak 480 Sk. Pro členy ČHS 240 Sk včetně snídaně, 380 Sk s polopenzí. Kontakt: 00421-(0)-903-619 000

Na Zbojnickou chatu se lze dostat z Hrebienka červená / modrá značka (2 h 50 min.), modrou ze sedla Prielom (1 h), žlutou z Priečneho sedla (1 h 30 min.)

FOTO: JAN RÝDL